

ПРОТОКОЛ

№ 62

гр. Бургас, 15.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Светла М. Цолова
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора Й. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Яница С. Събева Ченалова
Наказателно дело за възобновяване № 20242000600056 по описа за 2024
година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява Заместник на
апелативния прокурор – прокурор Г..

Осъденото лице В. Д. Л., се явява лично, конвоиран от служители на
РД „Охрана“-Бургас и с упълномощения защитник адв. С. К..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото

ОСЪДЕНИЯТ: Да се гледа делото днес.

Съдът, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за
даване ход на делото и с оглед становищата на страните,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, моля да постановите съдебен акт, с който уважите направеното искане. Поддържам аргументите, които съм изложил в писмен вид.

Нашето становище е, че и двете съдебни инстанции са допуснали едно превратно и избирателно тълкуване на доказателствената съвкупност и по този начин и в нарушение на процесуалните правила, са изградили вътрешното си убеждение както за авторството на деянието, така и за предмета на престъпното деяние. По наше мнение съвсем безкритично е подходено и е дадено доверие на свидетелските показания на С. и С.. Очевидно е, че това са лицата, които живеят в гр.Я., които са имали възможността да придобият информация за очевидната състоятелност на свид. М.И.. Те са тези, които познават фактическата обстановка и са могли да организират извършването на престъпното деяние. За нас особено показателно е и отказът им да се подложат да психолого-психиатрична експертиза с използването на полиграф, колкото и спорен да е този способ от доказателствена гледна точка. В същото време с недостатъчно убедителна аргументация са игнорирани обясненията на Л. както относно причината той да се намира в село до гр. Я., какво е правил там, ако щете и за въпросните маратонки, които по-късно са иззети от дома на неговата приятелка. Ние твърдим специално за тези маратонки, че те са иззети в нарушение на процесуалния ред. Твърдим, че не намираме убедителни отговори на поставените от нас въпроси, дали е достатъчно обстоятелството, че лице обуто с тези маратонки се е намирало в апартамента, от където е извършена кражбата и, че в тези маратонки има ДНК материал от Л., да е достатъчно да се приеме, че той е автор на деянието за това защото, от една страна той е дал обяснение кога е придобил маратонките – след датата на престъпното деяние, от друга страна е безспорно установено и доказано, че в тези маратонки е налице биологичен материал и от друго лице от мъжки пол. Следваше да бъде аргументирано и мотивирано, защо съдът приема, че обут с тези маратонки към датата на деянието е именно Л., а не това трето неустановено лице.

Поддържам изцяло и възраженията, които съм изложил за спорната доказателствена стойност на видео-техническите експертизи и недостатъчно

убедителният подход на съда тогава, когато следва да защити тяхната доказателствена стойност, най-малкото за това, защото е повече от ясно, че не е изследвано дали импортираното във видеозаписите време съответства на астрономическото време за това, защото е налице едно постановление на разследващия орган, който казва – действителният час е този, т.е. час, определен въз основа на неясно какви критерии определени и подбрани от самия него. Оттук натам вещите лица са работили не с времето, което е отбелязано на видеозаписите, а със зададеното им от полицейския служител, а е факт, че и двете съдебни инстанции по натам обосновават авторството на деянието именно с часовете, които са импортирани в тези записи.

Нещо друго, когато коментираме тези часови показатели – ние твърдим, че и двете съдебни инстанции са допуснали грубо съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като те са се произнесли в противоречие с доказателствената съвкупност. Допуснали са едно противоречие между диспозитив на присъдата и мотиви на присъдите, що се отнася до точния час на извършване на деянието. Л. е осъден, че е извършил деянието в 13.20 ч. на 21.10.2020 г., а и двете съдебни инстанции, позовавайки се на видеозаписите приемат по безспорен начин, че той е напуснал района на мястото на извършване на местопрестъплението в 12.56.47 часа и за това ние поставихме на въззивната инстанция риторично въпроса, ако Л. е напуснал мястото в 12.56 ч., как тогава е извършил кражбата в 13.20 ч. От една страна е налице противоречие между диспозитив на присъдата и мотиви, а от друга страна - пълна липса на мотиви. Ако се приема, че кражбата е извършена в 13.20 часа, би следвало да намерим обяснение, защо той се е върнал отново там на мястото, сам ли се е върнал, с кого се е върнал и кои са доказателствата, че в 13.20 ч. е извършена тази кражба. Отговор на този въпрос липсва в мотивите.

В хода на цялото съдебно следствие ние сме оспорвали и обстоятелството какъв е предметът, каква е равностойността на отнетото. Имали сме и доказателствени искания, които бяха отклонени. Най-малкото следваше възраженията на защитата да намерят отговор в мотивите на двете съдебни инстанции, защото противоречията, които са налице между свидетелите, те са факт, че не са обсъдени - не са обсъдени, но поне съществените противоречия да бяха обсъдени. Свидетелят М.И. тогава,

когато се опитва да защитава предмета на кражбата, минава през едни заеми. Защо взима заеми от фирма на сестра си, които трябва да вложи в изграждане на някакъв обект, пък и в апартамента си, при положение, че там има една значителна сума пари, така и не става ясно и не е обсъдено от съдебните инстанции.

Когато говорим за парична сума взета от негов приятел Ч. – оказва се, че това лице удобно не живее в България, не е възможно да бъде установено и разпитано. Веднъж сумата, която е взета от него е сто хиляди лева, веднъж е сто хиляди евро. Забележете, че съдът приема, че става въпрос за двеста хиляди лева. Ние не разбираме как съдът и въз основа на какви доказателства формира своята воля, що се отнася и до предмета на престъплението.

Най-накрая, независимо, че желаем делото да бъде възобновено и върнато за разглеждане от друг състав на съда, не мога да не кажа, че ние не споделяме и аргументите на съда относно справедливостта на наложеното наказание. По същество въззивната инстанция се позовава на два аргумента – стойност на отнетото имущество и съдебно минало на Л.. Стойността на предмета на престъплението в този случай е критерият, съобразно който деянието е квалифицирано по ал. 2 на чл. 195 НК. Тоест, стойностният критерий има значение за степента на обществена опасност на деянието, но тя е отчетена посредством правната квалификация на деянието и оттук нататък, няма как това обстоятелство втори път да бъде отчетено и като отегчаващо вината обстоятелство. По наше мнение преекспонирана е степента на обществена опасност на Л., позовавайки се на обстоятелството, че той е няколкократно осъждан. Факт е, че това е в един отдалечен във времето период от време и по мое мнение не би могъл да бъде единственият критерий, който да налага извод за завишена степен на обществена опасност на деянието.

Най-накрая, по наше мнение не е отчетено и обстоятелството, че от извършване на престъпното деяние до постановяване на съдебните актове е изтекъл един значителен период от време и то не по вина на Л., обстоятелство което и двете съдебни инстанции не са ценили като смекчаващо отговорността обстоятелство.

Моля за съдебен акт, с който да уважите направеното искане.

Съдът дава право на лична защита на осъденото лице.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Присъединявам се изцяло към казаното от моя защитник. Моля да уважите искането.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, искането за възобновяване е допустимо, но разгледано по същество, считам същото за неоснователно по следните съображения.

По т.1 от депозираното искане – доводът за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – считам, че при формиране на вътрешното убеждение на съда относно значимите за обвинението фактически положения не са нарушени [чл.13](#), [чл.14](#), [чл.18](#) и [чл.107 от НПК](#). Доказателствената съвкупност, инкорпорирана по делото чрез свидетелските показания на пострадалия, съжителстващата с него на съпругески начала и техния син, както и на свидетелите С., Ж., С., И., М., М., Г., И., К. и К., включително чрез прочитане на част от показанията на някои от свидетелите по реда на [чл. 281, ал. 4 от НПК](#), чрез писмените доказателствени средства - протоколи за претърсване и изземване, протоколи за оглед на местопроизшествие, годишни данъчни декларации, протокол от следствен експеримент, справки за собственост на средства, както и заключения на назначените по делото трасологични, видео-технически, ДНК експертизи и оценъчна експертиза. Всички те в своята съвкупност и логическа цялост обосновават основния факт на наказателния процес – извършване на описаното в обвинителния акт престъпление против собствеността и неговото авторство.

Относно възражението срещу доказателствената дейност на решаващия съд, на първо място – по въпроса как осъденият Л. е научил за това, че пострадалите разполагат със значителни средства в дома си, е ирелевантен дотолкова, доколкото е несъотносим към въпросите по [чл.301 от НПК](#), които съдът решава при постановяване на присъдата.

На второ място – защо по отношение на свидетелите С. и С. не е използван полиграф и дали това неприлагане е нарушение от вида на съществените процесуални такива. Тук следва да се посочи, че подобно

изследване не е предвидено в НПК и следователно като такова обосновано не е допуснато от съда.

На трето място – по отношение на оспореното претърсване и изземване от жилището в гр.Б. обитавано от свид. Ж., което процесуално действие е било разрешено от съдия при Районен съд-Ямбол, следва да се посочи, че отговор на това възражение са дали както Районен съд-Ямбол в мотивите си на стр.10, така и Окръжен съд-Ямбол – на стр.11. Обосновано това процесуално действие е прието като законосъобразно, извършено на основание чл.161, ал.2 от НПК, поради което, моля да отхвърлите и това възражение на искателя и неговия защитник, като неоснователни.

На четвърто място – по отношение на направеното възражение за неизясняване на точното време – часове и минути, за извършване на престъплението. Неосновано е възражението на искателя и в тази му част, особено по повод твърдението, че липсва такова изследване в актовете на Районен съд-Ямбол и Окръжен съд-Ямбол. И в двата оспорени акта е даден аргументиран отговор на този въпрос на защитата по време на проведеното съдебно следствие чрез подробен анализ на всеки един от записите на камерите в с.М., ж.к.“Д“, на пътя с.М. в посока с.В. и с.К., Обл.Я.. Този анализ е съпоставен с останалите доказателства по делото, включително анализиран в частта, която вещите лица са коментирали, че часовниците не са в правилното астрономическо време – лято-зима.

На поредно място – по отношение на твърдяната от искателя и неговия защитник недоказаност на предмета на престъплението. Моля съда да приеме, че и в тази част искането е неоснователно. И това е така, т.к. на първо място обосновано и Районен съд-Ямбол и Окръжен съд-Ямбол са кредитирали като логични и безпротиворечиви с останалите доказателства по делото, показанията на тримата пострадали - М.И., С. И. и Г.К.. Ангажирайки се със самостоятелна оценка на показанията на разпитаните по делото пострадали лица и след проверка на същите на основата на кореспонденцията им с останалите доказателствени източници, съдът вярно е заключил, че няма основание да не ги кредитира, тъй като макар и потърпевши от инкриминираната дейност, тези свидетели не могат да бъдат упрекнати, че пресъздават превратно фактите от действителността. Извършената оценъчна дейност на доказателствените източници не търпи критика в посоката, в която

искателят претендира, тъй като не се отклонява от правилата регламентирани в НПК, още повече, че на пострадалите е била разяснена и отговорността по чл. 290 от НК.

Относно изразеното от осъдения несъгласие с мотивите на решаващия съд, свързани с кредитиране на определени доказателства, то по своята същност се явява довод срещу дейността на последния по оценка на същите. Следва да се подчертае, че в производството по възобновяване, фактическата необоснованост не съставлява самостоятелно основание за отмяна на атакувания съдебен акт.

Настоящият съдебен състав в лицето на Апелативен съд-Бургас не разполага с правомощия да приема нови фактически положения на основата на събраните по делото доказателствени материали, а контролира единствено правилното приложение на материалните и процесуалноправните норми. Това го казвам по отношение на възражението за заключението на техническите експертизи по отношение на видеозаписите.

В разглеждания случай считам, че не са налични пороци в дейността на районния и окръжния съд по събирането, проверката или оценката на доказателствените материали по делото. Същите не са интерпретирани едностранчиво, изопачено или тенденциозно, както и няма изводи на основата на негодни доказателствени средства или на несъществуващи такива в кориците на делото. Осъждането на Л. по предявеното му обвинение не е резултат от неспособността на последния да докаже възраженията си, а поради това, че при анализа на всички събрани по делото доказателства, оценени в тяхната съвкупност, съдът е достигнал до фактически изводи за реализирани от същия присвоителни действия по отношение на тримата пострадали, с които са им причинени вреди в голям размер. Постановявайки своята присъда, районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изследване на материалите по делото, като е изложил обстоен анализ на установените факти. Поради това и доводите на искателя, насочени към оспорване доказателствената дейност на съда следва да бъдат преценени като неоснователни.

Последното се отнася и за оценъчната дейност на съда по отношение на вида и размера на индивидуализираното наказание лишаване от свобода в размер на 7 г. при първоначален „строг“ режим, съобразно ЗИНЗС. Липсва

основанието по чл.348, ал.1, т.3 НПК.

По отношение на направеното възражение на защитата на искателя, за това че е допуснато нарушение на принципа non bis in idem по отношение на двукратно отчетения голям размер по смисъла на чл. 93 НК на размера на щетата, считам, че и този довод на защитата е неоснователен. Факт е, че в мотивите си Окръжен съд-Ямбол по отношение на наказанието изрично е взел отношение подчертавайки, че 17 пъти предметът на престъплението надвишава сумата критерий на квалификацията „големи размери“ към момента на извършване на престъплението. Тоест, няма преекспониране, а само отразяване, че този размер многократно е превишаващ изискуемия такъв по смисъла на чл. 93 НК.

В оспорения влязъл в сила съдебен акт прецизно са мотивирани възприетите смекчаващи и отегчаващи отговорността на осъдения Л. обстоятелства, като не се установява подценяване или надценяване на едни обстоятелства за сметка на други. Наказанието съответства на степента на обществена опасност на деянието и дееца и необходимостта от постигане на целите по чл. 36 НК и като такова е справедливо. Наложено наказание е към долната граница на предвиденото за съответното престъпление от 3 до 15 години лишаване от свобода. Ето защо и следващото му редуциране, не би могло да намери своята законова обосновааност.

Предвид изложеното, моля да приемете, че искането за отмяна на цитираната по-горе присъда на Районен съд-Ямбол и потвърдителното решение на Окръжен съд-Ямбол следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на осъденото лице.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Моля да ми се възобнови наказателното дело. Моля делото да се върне на първа инстанция или да ми се намали наказанието.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде

публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.25 часа.

Председател: _____

Секретар: _____